

نبرد زندگی در آزادی با دژخیمان مرگ !

دژخیمان مرگ، جورج دابلیو بوش را بار دیگر به قدرت رساندند تا جهان خواری بی چون و چرای آنها را با زور و قلدری تحقق بخشد. اما مردم جهان که این نامزد "دموکراسی" امپریالیستی را بنا بر عمل کرد ۴ ساله اش می شناختند، به این "دموکراسی" که به ضرب توهم پراکنی، تطمیع و خرج میلیاردها دلار خود را عرضه کرده و مرگ را است، خندیدند. برخی از روشن فکران لیبرال دموکرات آمریکا خجولانه گفتند: "اگر جهانیان سیاست دولت آمریکا را پس از انتخاب اول بوش به رئیس جمهور شدن وی نسبت دادند و با نفرت و استهزاء از او یاد کردند، اما با انتخاب مجدد وی، جهانیان نسبت به آمریکا نفرت پیدا خواهند کرد." آنها فراموش کرده اند که این انحصارات بزرگ امپریالیستی هستند که سیاست دولت آمریکا را در صدو اندی سال گذشته تعیین کرده اند و نه مردم آمریکا. و نفرت جهانیان از این سیاست امپریالیستی پیوسته در چهارگوشه ی جهان در شعار "یانکی گوهوم" تبلور یافته و فریاد زده شده است و باید به دنبال علت این سیاستها گشت و نه در معلولها خود را گم کرد!

پس از انتخاب مجدد بوش، حمله به شهر مقاوم فلوجه در عراق آغاز شد. آواره گان مرد بین ۱۵ تا ۶۵ سال دستگیر و بازداشت شدند. بقیه ی مردم شهر، قهرمانانه در برابر حمله به شهر مقاومت کرده و با دادن هزاران جان باخته و زخمی و تحمل خرابیهای عظیم ناشی از حملات هوایی و توپخانه ی ارتشهای متجاوز امپریالیستی به دفاع از آزادی خود برخاستند که یادآور مقاومت های مردمی علیه تهاجم نازیستی و فاشیستی به شوروی و چین، تجاوز امپریالیستی آمریکا به ویتنام و... می باشد. نبرد مرگ با زنده گی ادامه دارد. دژخیمان مرگ که می خواستند عراق را چند روزه تصرف کنند و پایان جنگ را اعلام نمایند، علیرغم کشتن بیش از ۱۰۰ هزار مردم بی دفاع و ویران کردن اکثر شهرهای عراق، در باتلاق این جنگ نابرابر ولی تمام عیار گیر کرده اند و با توسل به خون ریزی و شقاوت، مذبحخانه تلاش می کنند تا به هدف خود برسند.

جنگ نابرابر دیگری نیز کمی آن طرف تر به مدت بیش از ۶۰ سال است که در فلسطین جریان دارد. دژخیمان مرگ در اسرائیل که در عطش اشغال گری می سوزند، قبل از آن که یاسر عرفات رهبر جنبش ملی فلسطین طی ۴۰ سال اخیر و عملا زندانی رژیم صهیونیستی در ۳ سال گذشته در رام الله، فوت کند و برای معالجه به پاریس برده شود، مرگ حتمی او را اعلام کردند و پس از مرگ وی هم راه با متحدین بین المللی امپریالیست شان، اعلام کردند که دیگر زمینه برای مذاکره و پایان دادن مخاصمات بین دولت اسرائیل و فلسطینها فراهم شده است که خود نشان دهنده ی مقاومت عرفات در برابر تجاوز صهیونیستها می باشد. آنها همانند متحدین نئومحافظه کار آمریکائی شان، در صدد تحمیل دولتی وابسته و نوکرمآب از قماش دولت حامد کرزای در افغانستان و ایاد علاوی در عراق، در فلسطین هستند. اما رفتار آنها و از جمله ممانعت از دفن یاسر عرفات در مسجد الاقصی، به بهانه ی این که "بیت المقدس محل دفن پادشاهان یهودی است و این شهر متعلق به قوم یهود"، نشان دادند که نقشه ی الحاق بخش هر اندازه بزرگی از خاک فلسطین به اسرائیل را در سر می پروراندند، امری که هرگز مورد قبول مردم مبارز فلسطین نخواهد شد.

مخالفت و مبارزه با این جهان گشایی امپریالیستی-صهیونیستی، وظیفه ای انقلابی است که کلیه ی احزاب و سازمانها و شخصیت های انقلابی و دموکرات، به ویژه درخاورمیانه، باید اتخاذ کنند. رهایی کارگران و زحمت کشان و ملت های تحت ستم در این منطقه، بدون چنین مبارزه ای حرف مفت باقی خواهد ماند. چرا که با دست امپریالیسم و صهیونیسم چنین رهایی هرگز میسر نبوده و نیست. اما عوامل امپریالیسم و اکثر جناح های بورژوازی و بخشی از خرده بورژوازی فرصت طلب، از جمله در ایران، به سیاست تهاجمی ضدانقلاب جهانی گرویده اند! این مواضع ارتجاعی و مردم فروشانه، جز تسلیم طلبی در برابر امپریالیسم و صهیونیسم معنایی ندارد و باید شدیداً مورد نقد و طرد قرار گیرند.

مقاومت و مبارزه ی مردم عراق در برابر تجاوز امپریالیستی، یک بار دیگر نشان می دهد که گرچه امپریالیسم از نظر تاکتیکی ببر واقعی است اما از نظر استراتژیکی ببری کاغذی است و با مبارزه تا به آخر علیه تجاوز آن، می توان ارتش های امپریالیستی را از منطقه بیرون راند و شکست سخت دیگری را

بر آنان تحمیل نمود. پس برای پیروزی در این مبارزه تاریخ ساز در خاورمیانه باید متحداً به پا خیزیم!
۲۲ آبان ۱۳۸۳ - حزب رنجبران ایران